ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957 | Ἱδρυταί: ΚΩΝ. Β. ΝΑΚΟΣ — ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ | Γραφεῖα: ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ 42 (ΠΑΓΚΡΑΤΙ) ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' — ΕΤΟΣ 1ον — Ἀριθ. φύλλου 15 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής: ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ | Προσωρ. τηλ. 70.156

Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. ΝΙΚ. Β. ΠΑΤΣΕΛΗ

Ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον στρέφει τὰς ἡμέρας ταύτας στοργικὰ τὴν μνήμην του, πρὸς τὰ ξακουσμένα Γιάννενα, ὅπου τὴν **21 Φεβρουαρίου 1912**, ἐγράφετο μία νέα ἔνδοξος σελὶς εἰς τὴν γεμάτην ἀπὸ ἐνδόξους πράξεις ἱστορίαν μας.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὁ νοῦς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰς ἡμέρας αὐτὰς στρέφεται, πρὸς τὴν δοξασμένην γῆν τῆς Ἠπείρου ὅπου, πρὸ **43** ἐτῶν, καὶ ὕστερα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνας πρὸ τῶν ὀχυρῶν τοῦ Μπιζανίου, ὁ θρίαμβος τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, προσέθετεν ἕνα ἀκόμη κλάδον δάφνης, εἰς τὸν αμάραντον στέφανον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ νίκη ἐστεφάνωνε τὰ ὅπλα τῆς πατρίδος.

Πρὸ **43** ἀκριβῶς ἐτῶν, τὰ Γιάννενα τὰ «πρῶτα στ' ἅρματα, στὰ γρόσια καὶ στὰ γράμματα», μὲ τὸ ὄμορφο κάστρο καὶ τὴν ὀνομαστὴ λίμνη «ποὺ ἔφαγε τὶς δέκα ἐφτά, μὲ τὴν κυρὰ Φροσύνη», μὲ τὸ μαγευτικὸ νησί της ὅπου ἄφησε τὴν τελευταία του πνοὴ ὁ αἱμοβόρος υἱὸς τῆς μιαρᾶς Χάμκως, τὰ Γιάννενα αὐτὰ «πρὶν πέσουνε σιγὰ νὰ κοιμηθοῦνε», ἔστρωναν δάφνας, καὶ ἔστηναν ἀψίδας, διὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς ἐλευθερωτάς.

Πρὸ **43** τέλος ἐτῶν, μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐπραγματοποιεῖτο ἕνα ὄνειρον, ποὺ εἶχε γαλουχήσει τέσσαρας γενεὰς ἐλευθέρων Ἑλλήνων!

Πρὸς τοὺς ἥρωας αὐτοὺς τοῦ Μπιζανίου, τοῦ Δρίσκου καὶ τῆς Ἀετορράχης, στρέφεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ νοῦς τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι μὲ τὸ αἷμα των, ἐπότισαν τὴν ἐλευθερωθεῖσαν πατρίδα ἐδάπτισαν τὸ Ἔθνος εἰς νέαν κολυμβήθραν, τὸ ἐπλούτισαν μὲ ἔνδοξον παρελθόν, μὲ ἔντιμον καὶ δοξασμένον παρόν, καὶ ἐκληρονόμησαν δαρείας ἐπαγγελίας διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ ἀπελευθέρωσις ὅμως τῶν Ἰωαννίνων ἐὰν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἠπειρώτας, εἶναι σταθμὸς ἱστορικός, διὰ τὸ πανελλήνιον ὅμως ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν ἀπὸ τὴν ἅλωσιν μιᾶς πόλεως, ἢ τὴν ἀπελευθέρωσιν μιᾶς ἐπαρχίας, καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως ποὺ κατέχει εἰς τὴν ἐθνικήν μας ἱστορίαν, καὶ λόγῳ ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς της θέσεως ποὺ δικαιοῦται νὰ κατέχῃ αὕτη εἰς τὴν ἐθνικήν μας ἱστορίαν.

Πόσο ἐθνικὰ γεγονότα δὲν διεδραματίσθησαν εἰς τὸ ἔδαφός της; Πόσες προσπάθειες καὶ θυσίαι δὲν κατέβαλεν αὕτη διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ γένους; Πόσα ἔνδοξα τέκνα δὲν ἐγέννησεν, ποὺ μὲ τὸ αἷμα των, τὸν πατριωτισμόν των, τὴν σοφίαν των δὲν ἐδόξασαν τὸ ἔθνος, καὶ συνέτειναν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν, τὴν πρόοδον, τὴν εὐημερίαν του;

Τὸ ὄνομα τῶν Ἰωαννίνων, καὶ τῆς Ἠπείρου γενικῶς, εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, μὲ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, μὲ ἡρωϊσμοὺς καὶ θανάτους μαρτυρικούς. Εἰς τὰς φυλακάς της ἀπέθανον ὅσοι συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνεγερσίας. Κάτω ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν πλάτανον ἔσπασαν οἱ γύφτοι μὲ τὸ σφυρὶ τὰ κόκκαλα τοῦ Κατσαντώνη. Στοὺς δρόμους τῶν Ἰωαννίνων ἐσύρθη γυμνὸ τὸ λείψανο τοῦ Βλαχάβα.

«Γένεσαι Τοῦρκος βρὲ παπᾶ, κι' ὅλα στὰ συμ-
(παθάω.
Ἐγὼ Ρωμηὸς γεννήθηκα, Ρωμιὸς θελ' ἀπέ-
(θάνω»

λέγει τὸ ἀθάνατο δημοτικὸ τραγούδι.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς λέξεως «Γιάννενα», ἀναζοῦν ἐμπρός μας, ὅλαι αἱ ὀπτασίαι τοῦ παρελθόντος, ὅλαι αἱ μεγάλαι μορφαὶ τοῦ πνεύματος, τῆς ἀνδρείας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ὅλαι αἱ δόξαι τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἥρωες ἡμίθεοι, ἀρματωλοὶ καὶ κλέφτες, ποὺ ἐπολέμησαν ἀδιακόπως τὸν τύραννον, βάρδοι ποὺ ἐτραγούδησαν, τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν πολεμιστῶν.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς λέξεως «Γιάννενα», ἀναζεῖ εἰς τὴν φαντασίαν μας, ἡ πόλις τῶν θρύλων, τῆς ποιήσεως, τῆς τυραννίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ κοιτὶς τῶν διδασκάλων τοῦ γένους καὶ μεγάλων εὐεργετῶν, μαζὶ δὲ μὲ αὐτοὺς καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ πολεμικὴ ἀκαδημία, ὅπου ἐφοίτησαν ὁ Καραϊσκάκης, Γρίβας, Βαρνακιώτης, Πανουργιᾶς, Ἀνδρούτσος, Κωλέττης, καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ πολεμάρχοι ποὺ ἐκλείσεν ἡ μοῦσα τοῦ Βαλαωρίτου.

Νὰ γιατὶ ἡ λέξις «Γιάννενα», ὅταν ἀναφέρεται εἰς τὸ στόμα μας, γεννᾷ πάντοτε συγκινήσεις, ξυπνάει μέσα μας νοσταλγίες, ὄχι μόνον εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἠπειρώτας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους ἀκόμη ποὺ δὲν ἔζησαν τὴν ἀτμόσφαιράν της, μίαν ἀτμόσφαιραν, ποὺ δικαίως ἐχαρακτηρίσθη, ὡς ἐθνικὴ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀναβαπτίζωνται ὅλοι ὅσοι εἶναι ἐθνικῶς ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι.

Νὰ γιατὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Ἰωαννίνων ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς κοιτίδος τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τὰς ὁποίας ὅπως γράφει ὁ ἐθνικός μας βάρδος τῆς ποιήσεως Βαλαωρίτης, ὁ φλογερὸς αὐτὸς πατριωτολάτρης τραγουδιστής, μόνη ἡ Ἤπειρος ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος ἐφύλαξεν ἐπὶ αἰῶνας, ὡς ἄρτον προθέσεως, καίτοι ἐπὶ αἰῶνας τὸ χῶμα της ἐποτίζετο μὲ αἷμα καὶ δάκρυα, καίτοι τὰ θύματα, διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν προσετίθεντο εἰς τὰ θύματα, ἵν' αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων.

Εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὰ μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ διδάσκαλοι ἦσαν συγχρόνως καὶ ἀπόστολοι τῆς ἐθνεγέρσεως, εἰς αὐτὰ ἐτονώθη ἡ συνείδησις τῶν ἱερῶν ὑποχρεώσεων. Εἰς τὸ σχολεῖα ἐκεῖνα ἐνεψυχώθη τὸ φρόνημα, καὶ ἑτοιμάσθησαν τὰ πνευματικὰ ὅπλα, πρόδρομοι τῶν ὑλικῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἐθραύθησαν αἱ ἁλύσσεις τῆς σκλαβιᾶς.

Ἔτσι λοιπὸν τὰ γράμματα ἑτοίμασαν τὰ ἅρματα τῶν ἁρματωλῶν καὶ κλεφτῶν, τῆς μεγάλης στρατιᾶς τῆς ἐπαναστάσεως. Νὰ λοιπὸν πῶς ἀπὸ τὰ Γιάννενα καὶ τὴν Ἤπειρο ἤρχισε τὸ προανάκρουσμα τοῦ ἀγῶνος μὲ τὸν Βλαχάβαν, Νικοτσάραν, Κατσαντώνην καὶ τόσων ἄλλων ἡρώων φιλοπατρίας καὶ αὐτοθυσίας.

Ὁ Μένδελσων γράφει ὅτι πρὶν ξεσπάσει εἰς τὴν Πελοπόννησον ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγει εἰς τὴν Ἤπειρον μὲ τοὺς Σουλιῶτες. Ἕνας δὲ ἄλλος Γάλλος ἱστορικὸς ὁ Χουσὲ γράφει ὅτι «οἱ Ἠπειρῶται πρῶτοι ἔμαθον καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, πῶς ἀποθνήσκει κανεὶς διὰ τὴν ἐλευθερίαν».

Εἰς τὸ Σοῦλι, ὅπου οἱ γυναῖκες ἔδιναν εἰς τὰ παιδιά των «γάλα ἀνδρείας καὶ λευθεριᾶς» κατὰ τὸν Σολωμόν, ἐκεῖ ἠκούσθη διὰ πρώτην φορὰν «θάνατος καὶ ὄχι σκλαβιά», ποὺ ἔγινε τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, καὶ ἡ προφητικὴ κραυγὴ τῆς ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως.

Τὸ «ἔχε γειά, καϋμένε κόσμε», ποὺ ἔβγαινεν ἀπὸ τὰ γυναικεῖα Σουλιώτικα χείλη, εἰς τὴν μυσταγωγίαν ἐκείνην τοῦ χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου, ὅπου αἱ ἡρωΐδες ἐκεῖναι γυναῖκες, ἐπροτίμησαν νὰ χορεύσουν τὸν χορὸν τοῦ θανάτου νὰ γίνουν συντρίμματα, μαζὶ μὲ τὰ παιδιά των, παρὰ νὰ σκλαβωθοῦν καὶ νὰ ἀτιμασθοῦν, ἦτο ἕνας ὕμνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν ποὺ πάντοτε ἐπόθει καὶ ἐλάτρευεν ἡ ἠπειρωτικὴ ψυχή.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πῶς νὰ φανταστῇ κανεὶς σκλαβωμένα τὰ Γιάννενα ἐπὶ ἕνα αἰῶνα! Πῶς νὰ φανταστῇ κανεὶς σκλάβαν τὴν πατρίδα τοῦ Ἰσακάλωφ καὶ τοῦ Σκουφᾶ, αὐτῶν ποὺ μὲ τὴν φιλικὴν Ἑταιρίαν ἀνέλαβον νὰ μεταβάλουν τὴν ἐπαναστατικὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ εἰς ζωντανὴν δύναμιν, ποὺ θὰ ἐκλόνιζε τὰ θεμέλια τῆς μεγάλης καὶ τρομερᾶς τότε τουρκικῆς αὐτοκρατορίας;

Κατόπιν ἑνὸς τόσον ἐνδόξου παρελθόντος, εὐκόλως ἐξηγοῦνται οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Ἰωαννίνων ἐχαιρετίσθη, ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον μὲ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν, ἐκείνου μὲ τὸν ὁποῖον ἐπανηγυρίσθη ἡ ἀπελευθέρωσις ἄλλων πόλεων κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους τοῦ **1912**. Ἐπὶ τέσσαρας γενεὰς ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία ὠνειρεύετο τὰ Γιάννενα, τὸ σύμβολον αὐτὸ τῆς λεβεντιᾶς τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀφ' ὅτου πράγματι ἠλευθερώθη ἡ μικρὰ γωνία τῆς ἑλληνικῆς γῆς, οἱ ἐλεύθεροι ἀπὸ τότε Ἕλληνες ὠνειρεύοντο τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων. Ἐπὶ τέσσαρας γενεὰς δὲν ἔλεγον θὰ πάρωμεν τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Θεσσαλίαν, ἀλλὰ θὰ πάρωμεν τὰ Γιάννενα! Γιατὶ μὲ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὴν συνείδησίν της ἡσυχον, διότι μὲ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, ἀπηλευθέρωνε μίαν ἐπαρχίαν ἡ ὁποία, προηγουμένως εἶχε προσφέρει τὴν θυσίαν τοῦ μαρτυρίου, διὰ τὸν ξεσηκωμὸν τοῦ γένους.

Ἐσήμανε τέλος ἡ ὥρα καὶ ἠκούσθη πάλιν ἡ σάλπιγξ τῆς νέας παλιγγενεσίας καὶ ἐφάνησαν νέοι ἥρωες καὶ ἐπότισαν τὸ χῶμα τῆς Ἠπείρου μὲ τὸ αἷμα των νέοι μάρτυρες, ποὺ ἔφεραν εἰς τὸ κάστρο τῶν Ἰωαννίνων τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας.

Ἐσήμανε τέλος ἡ ὥρα καὶ οὔτε ἡ μανία τῆς φύσεως εἰς τὰ παγωμένα βουνὰ τῆς πατρίδος μας, οὔτε τὰ θεωρούμενα ὡς ἀπόρθητα φρούρια τοῦ Μπιζανίου οὔτε αἱ στερήσεις καὶ αἱ κακουχίαι ἐστάθηκαν ἱκαναὶ νὰ ἐλαττώσουν τὴν ὁρμὴν τῆς ἐπιθέσεως καὶ νὰ περιστείλουν τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ μας ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ψυχήν του ἕνα καὶ μόνον πόθον εἶχε: Νὰ πάρῃ τὰ Γιάννενα.

Ἐπέσανε τέλος τὰ Γιάννενα καὶ εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐλευθερίας ἐρρίγησεν ἡ στοιχειωμένη λίμνη, εἰς τὰ βάθη τῆς ὁποίας εἶχον πνιγεῖ οἱ στεναγμοὶ τῆς Κυρὰ Φροσύνης.

Ἄποψις τῆς θρυλικῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.

Ἐπέσανε τέλος τὰ Γιάννενα καὶ ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων καὶ ὁ ἦχος τῶν κωδωνοκρουσιῶν ποὺ ἐχαιρέτων τὴν κυανόλευκον νὰ κυματίζῃ εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς πόλεως, ἔκαμε νὰ σκιρτᾷ ἀπὸ ἱκανοποίησιν ἡ μεγάλη χορεία τῶν ἁρματωλῶν καὶ κλεφτῶν καὶ τῶν μεγάλων τοῦ Γένους διδασκάλων, διότι ἡ σημαία ποὺ ἐδόξασαν οἱ πρῶτοι, ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ φρούριον τῆς Κυρὰ Φροσύνης, καὶ διότι ἡ μοναδικὴ ἑστία τῶν γραμμάτων ποὺ εἶχον δημιουργήσει οἱ δεύτεροι στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ἀνέπνεε τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας.

Ἂς εἶναι εὐλογημένη ἡ μνήμη τῶν ἀθλοφόρων στρατιωτῶν τοῦ καθήκοντος καὶ ἐλαφρὰ ἡ γῆ τοῦ Μπιζανίου, τοῦ Δρίσκου καὶ τῆς Ἀετορράχης ποὺ καλύπτει τὰ ἱερὰ κόκκαλα τῶν μαρτύρων αὐτῶν τῆς ἠπειρωτικῆς ἐλευθερίας.

Εἰς μνήμην τῶν ἡρώων τούτων, θὰ προσέλθουν καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ θὰ καύσουν λιβανωτὸν, πρὸς τοὺς μάρτυρας τούτους ὅσοι μὲ τὸ αἷμα των ἐπότισαν τὴν ἐλευθερωθεῖσαν πατρίδα μας καὶ ἐβάπτισαν τὸ ἀναγεννώμενον ἔθνος εἰς νέαν κολυμβήθραν.

Ἡ Ἤπειρος ὅμως ἀπολαμβάνει ἀνάπηρος σωματικῶς καὶ τραυματισμένη ψυχικῶς τοὺς καρποὺς τῆς ἐλευθερίας, λόγῳ τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος τοῦ διχασμοῦ της, ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον, παρὰ πάντα λόγον καὶ ἠθικὴν ἐξακολουθεῖ εἰσέτι, καίτοι ἔκτοτε ἐγένοντο, δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ κατὰ τῆς βίας, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς προσέφερε τὴν θυσίαν τοῦ μαρτυρίου.

Ἡμεῖς ὅθεν οἱ Ἠπειρῶται καὶ τὸ Πανελλήνιον, κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ὅπως κάθε χρόνον ἑορτὴν ταύτην, διακηρύττομεν ὅτι ἡ Ἤπειρος ποτὲ δὲν θὰ ἀπολαύσῃ μὲ ἀγαλλίασιν τοὺς καρποὺς τῆς ἐλευθερίας ἐφόσον πέραν ἀπὸ τὴν Κακκαβιὰν τὰ τέκνα της στενάζουν ἀκόμη ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἀκούει τοὺς στεναγμοὺς εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ζάππα καὶ τοῦ Ζωγράφου, καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἰς τὴν Κορυτσᾶν καὶ τὴν Μοσχόπολιν!

Ὅπως ἡ Ἤπειρος ἦτο μία καὶ ἀδιαίρετος εἰς τὰ μεγαλεῖα καὶ τὰς θυσίας τοῦ παρελθόντος ἔτσι ἐννοεῖ νὰ μείνῃ ἑνιαία καὶ εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς θυσίας τοῦ μέλλοντος.

Εἶναι ἡ ἑνιαία Ἤπειρος τῶν Σελλῶν καὶ τῆς Δωδώνης. Εἶναι ἡ ἑνιαία Ἤπειρος ποὺ ἀνέστησε μεγάλην ἡ δόξα τοῦ Πύρρου. Εἶναι ἡ ἑνιαία Ἤπειρος ποὺ περιέβαλον μὲ αἴγλην φαεινὴν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Δεσποτάτου καὶ ἐκείνη ποὺ τῆς ἐμάτωσε τὴν κεφαλὴν ὁ ἀκάνθινος στέφανος τοῦ αἱμοβόρου τυράννου Ἀλῆ πασᾶ. Εἶναι ἡ ἑνιαία Ἤπειρος τῆς Πάργας, ποὺ οἱ σημερινοὶ τύραννοι τῆς Κύπρου τῆς ἐσύλησαν κάποτε καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους, καὶ τῆς ἡρωϊκῆς Χειμάρρας, ποὺ μὲ τὴν παλληκαριὰν τῶν τέκνων της, ἐκλόνιζε κάποτε καὶ αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου.

Εἶναι τέλος ἡ μία καὶ ἀδιαίρετος Ἤπειρος, ποὺ ὑπέστη τὴν θυσίαν τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ τὴν μικρὰν καὶ διὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα.

Ὅπως λοιπὸν πρὸ τεσσαρακοντα πέντα ἐτῶν, ἀπὸ τὸ κάστρο τῆς Κυρὰ Φροσύνης ἠκούσθη τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐλευθερίας, ἔτσι περιμένει τὸ Πανελλήνιον νὰ ἀντηχήσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Χειμάρρας, τὲς κλεισοῦρες τοῦ Ἀώου καὶ τὰ φαράγγια τῆς Κορυτσᾶς ἕνα ἀτελεύτητον ἀναστάσιμον χαῖρε, διὰ τὴν ἕνωσιν ὁλοκλήρου τῆς Ἠπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τὸ σάλπισμα ἐκεῖνο, ἀπὸ τὴν Πίνδον, τὸν Τόμαρον, τὰ Τζουμέρκα καὶ τὰ Ἄγραφα, θὰ ἀντηχήσῃ εἰς τοὺς κάμπους καὶ τὰ πελάγη, καὶ πέραν τοῦ Αἰγαίου, διὰ νὰ τὸ ἀκούσουν καὶ ἄλλα σκλαβωμένα κέντρα παλληκαριᾶς, νὰ τ' ἀκούσουν τὰ παλληκάρια τοῦ Αἰγενῆ μας, αὐτὰ ποὺ, ὡς ἀνταξοι ἀπόγονοι τῶν τουρκομάχων τοῦ **21**, μὲ τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησίν των, γράφουν σήμερον μὲ τὸ αἷμα των, τὴν ὡραίαν σελίδα τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας καὶ τοὺς ἀναγγείλῃ ὅτι ἡ αἱματωβαμμένη μεγαλόνησος πατρίδα των, γρήγορα θὰ ζεσταθῇ εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΠΑΤΣΕΛΗΣ

Δ'ΙΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν δύσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἰσχύει πιστόν. Διότι οἱ δρόμοι τῆς Πατρίδος μας εἶναι οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀποτέλεσμα τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα ποὺ σημειοῦται ἡμερησίως ἐπακόλουθον τῆς κακῆς ὁδεύσεως τῶν πλησιοχώρων τῆς Ἠπείρου.

Ἡ ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜΙ ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς ἰης σελίδος)

»Ἐπίσης τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιεβάλλετο ὑπὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὀφεῖλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τόσον τῶν ἱδίων ὅσω, ὅσον καὶ τῆς Ἀδ. Δημ. Νο[illegible] ἡθικῶν κ[illegible] ὁποίων [illegible] λώτατον [illegible]

»Ἡ ἐ[illegible] λεῖ δι' [illegible] ράδειγμ[illegible]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡ
Ἰατρὸς — Ἀκτινολ
Κανάρη 19 — Τηλ. 611.391

ΕΝΑ ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΤ
Θὰ τὸ δῆτε Στοὺς
ΑΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 —
Ὡς καὶ ἄπαντα τὰ Ἀνδρικὰ ε
ΤΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΓΡΑΒΑΤΤΕΣ
Ἀρίστης ποιότητος καὶ στὰ πιὸ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς ἰης σελίδος) ράσθη οἰκοπέδον εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνηγέρθη ἡ σημερινὴ οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἀστολίζει τὸ πτέριον καὶ τηλεόν ἀπὸ μίαν πολυτελεστάτην πολυκατοικίαν τῶν ἀρτεργατῶν.

Λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ κατάργησις τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ ἐπογγελματος ἐκ τούτου δὲ ὑφωσεῖς βρικὴ στελέχη τῶν Σωματείων καὶ ἰδίως τῶν ἀρτεργατῶν. νισμὸς διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐρωστίαν νὰ ἀπορροφήσῃ ἅπαντας τοὺς ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπροσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργικὸν Ἐφαρμογὴν προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν 32 μοσχίδων φυλῆς «Ζέϊτζ δι' ἀναπαραγωγὸν!! Τὸ νερὸ ποὺ χύνεται τὴν λίμνη καὶ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ σπλάχνα τοῦ Μπουκελιοῦ μᾶς βιμίζει Καλλιαρίρι καὶ νοιάζε πάντοτε, ἀπολαμβάνοντας τὴ ζωὴ τῶν Ἄλλες ὅμως ὁμορφιές μᾶς περμένουν. Τὸ Πέρασμα! Λιμάνι ὅπου ἀπὸ καλομείς ποὺ γίνεται ἀκόλουθος ἡ διαδοσίες μας Ἀνῆρ, δαζόμεθα. Τὰ θέρματα πλατ- νὰ τοῦ ἡ φυσιοσία μας τὰ στρέ- λίζει μὲ κατάγλωσσες φυλλοστρώ- μᾶς ὑποδέχονται ἀπὸ παγὶ καὶ ἴσκιο. Ἀπ' ἐκεῖ ἀπολαμβάνομε- τὴν εἰκόνα τῆς πόλεως, ἡπερ κρ- ὑφεπτίζεται στὰ ἥμισυα νερὰ τῆς λίμνης τῆς.

Πόσοι θλίλοι μᾶς ἔρχονται κατὰ νοῦ! Παρατηρῶντας τοὺς δυο μισοέβεις ἀναλογίζομαι τὴν Τάκκιν δαεβφάτιτα καὶ τὴν ἀλλεύνω τὴς πόλεως Ἀλῆ-παρὰ ἐπὶ τὸν κατόικον τῆς. Ζωντανὲς εἰκόνες ἀνάγνωγμὴ τὸ πεῖξιμο τῆς Κυρά - Φροσύνης ἀπὸ τὸν φυσιόλο τύρανν, γιὰ νὰ χαθῇ μπρὸς στὴ μεγάλη ἀλήθεια, ἔτι ποτὲ τὸ ἀνθρωπινὸ ἀνθρωπινὸ ἀνθρωπινὸ Καὶ ἡ πορεία μας συνέχεται. Περνᾶμε τοὺς στενοὺς καὶ ὑπερβολικοὺς δρόμους τοῦ χωκιοῦ. Τὰ λίγο φτιαγμένα μπρὸς στὴ εἰσοδο τοῦ Στηβλίου. Ἀφίστανται ἀπὸ τὴν ἀριστερὰ τὴν ἀρχαία πόλη τῆς Φλωρίνας. Ἀπὸ τὴν ἀριστερὰ τὴς Γῆς διαδρόμους θαυμάζοντας τὴν ὑφιστὸ, γιὰ νὰ μυρωδιὰ τὴν τηγανιτὸν φαρὶῶν μὰς κάνουν πεσμένοι τὴν ἀπιθυμία νὰ πιοῦμε τὸ νηστίκι. Ποιοστηγίζομε στὴν τεχνητὴ ἀποδόθρα. Ἀλλὰ ἀμέσως ἀλλάζομε ποσεία. Ἀπέναντι τὴς μας ἀφιβδός, βρίσκεται ἡ Νταραμπάτσα. Ἀλλὰ ὁμορφὴ ἀπὸ Πυζίδα λοιπὸν γιὰ τοὺς πρόσοβας τοῦ Μυστικελιοῦ. Ἀπολαμβάνομε τὴν ἐξαίρετη θέα. Ὁ θαῦμα σπέ-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐξ Ἰωαννίνων : Ὁ κ. Μάνθος Χατζηγιάννης, συνταξιοῦχος Ἐφορειακὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Ἀθανάσιον, Καθηγητοῦ Γυμνασίου.

Ἐκ Χρυσοβρύσης : Ἡ κ. Μαρία Χαρ. Μπαλάλη, Ὁ κ. Νίκος Ἀθ. Τζιάφος, ἡ κ. Ἐλισάβετ Μπούτση, Ὀλγα Ἠλία Βουρνοῦ, ὁ κ. Σπύρος Λουΐζος μετὰ τῆς σύζυγου του.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ εἰς Νέαν Ὑόρκην διαιένουσα κ. Ἀναλία Φασσόπουλη, ἔτεκεν ἀρρενα ἀγοράκι. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Φοιτᾶς Παπαδόπουλος ἐξ Ἀγρυσῶν (Ζαγορίου) καὶ ἡ δ/σα Ἐλένη Δ. Κάτρου, ἀδελφὴ τοῦ ἡξίου ἰατροῦ κ. Πάνου Κάτρου ἐδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐν Ἰωαννίνοις.

Ὁ κ. Ἀθανάσ. Χαρίσης ὑπάλληλος Ἀγροτικῆς Τραπέζης (Γενικὴ ἀσταθμὸς Λεβλινσκίου) καὶ ἡ δ/σα Ἀθηνᾶ Ι. Παπαπετρόου, Β. δοσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐν Λεβλινσκίῳ.

Οἱ «Ἠπειρωτικοὶ Φωνὴ» εὐχόμεθα νὰ ἀνησταυθέντας εὐτρεπεῖ καλὴ σταέρωσις.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ὁδοιάντα ἀμοιβαίων ἐπιστολῶν τῆς Ἀγ. Γεωργοπούλου, Ἐπιχειρηματίας Ἀγροτικῶν Ἐπιστολῶν καὶ Ἀγ. Ἀθ. Ἀθ. Ἀθ

Δ'Α ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν δύσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἔχει θέσιν. Διότι οἱ δρόμοι τῆς Πατρίδος μας εἶναι οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀποτέλεσμα τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα ποὺ σημειοῦνται ε[...] ἐπακόλου[θα] φέρον τα[...] ποὺ πλη[...] ριστικὰς [...] τόση ἐγ[...] μα αὐτὸ [...] τὰ πάντ[...] τὸ σκεφ[...] ποὺ τὸ [...]

Η ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α[...]

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜΙ[...] ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ[...]

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Ἐπίσης τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιέβαλλε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὀφείλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τόσον πιὰς ἰδικάς μου, ὅσον καὶ τῆς Ἀ[...] Δημ. Ν[...] ἠθικῆν [...] ὁποίαν [...] λώτατον [...]

»Ἡ ἐ[...] λεῖ δι' [...] ράδειγμ[...]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡ[...]
Ἰατρὸς — Ἀκτινολ[...]
Κανάρη 19 — Τηλ. 611.391

ΕΝΑ ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΤ[...]
Θὰ τὸ βρῆτε Στοὺς
ΑΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΑΚ[...]
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 —
Ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Ἀνδρικὰ ε[...]
ΤΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΙΡΑΒΑΤΤΕΣ
Ἀρίστης ποιότητος καὶ στὰ πιὸ [...]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[...]
Κάθε δεκαπέντε μέρ[...]
προσφορὰ ἑκατομμυρία[...]
ΤΥΧΕΡΟΥΣ
μὲ πρῶτο κέρδος εἰκ[...]
1.500.0[...]
ΛΑΪΚΟ ΛΑ[...]
Κάθε δεκαπέντε μέρες μ[...]
ΛΑΪΚΟ ΛΑ[...]
Ἡ χρυσῆ φωνὴ τῆς [...]

ΟΜ[...]
ΔΗΜΟΣΙΑΣ [...]
ΚΕΦΑΛΑ[...]
ΤΟΚΟΣ 6,5[...]
ΕΞΑΙΡΕ[...]
70⁰/₀ [...]
(ΚΑΤΟΙ[...]
ΑΠΟΦΑ[...]
ΕΓΓΡΑΦΑΙ: [...]
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣ[...]
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑ[...]

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ράσθη οἰκόπεδον εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνηγέρθη ἡ σημερινὴ οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἐστοίχισε τὸ διπλάσιον καὶ πλέον ἀπὸ μίαν πολυτελεστάτην πολυκατοικίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου ἠγοράσθη ἕν ἀυτοκίνητον διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Ταμείου καὶ ἄλλα πολλὰ ἔξοδα ἐγένοντο ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου ἀπεφάσισε νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν κ. Ἀ. Ν. Ἀ. Ἀ. ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἀνεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἀ[...] Δημ. Ν[...] ἠθικῆν [...] ὁποίαν [...] λώτατον [...]

»Ἡ ἐ[...] λεῖ δι' [...] ράδειγμ[...]

ψηφοθηρικὰ στελέχη τῶν Σωματείων, εἰς δὲ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ταμείου νὰ ἀποφευχθῆ ὁ διορισμὸς Δικαστικῶν, διότι οὗτοι ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ δικαστικά των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ πα[...] τριῶν αὐτῶν κλάδων ἠσφαλισμένων καὶ ἰδίως τῶν ἀρτεργατῶν.

Λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ κατάργησις τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τούτου δὲ νισμὸς διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐρωστίαν νὰ ἀπορροφήσῃ ἄλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ μὲ μέτρα

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπρόσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν 32 μοσχίδων φυλῆς «Σέϊτς» δι' ἀναπαρα-

ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνώπιον τοῦ Κ[...]

ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΡΑΝΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ ΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ὡς ἔχει τὸ διάταγμα περὶ συστάσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως τεῦχος Α ἀριθ. 2)9 1957).

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὰ ἄρθρα 122, 126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)31 «περὶ διενεργείας Ἐράνων, φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν κλπ. 2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. ἄρθ. 50700)16) 11)56 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων, καὶ 3) Τὸ ὑπ' ἀριθ.94 64)21)11)56 ἔγγραφον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, προτάσει τῆς Ἡμετέρας Ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Συγκροτοῦμεν Ἐρανικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν:

1) Νομάρχου Ἰωαννίνων
2) Στρατηγοῦ Διοικητοῦ ΥΙΙΙ Μεραρχίας
3) Δημάρχου Ἰωαννίνων
4) Χαραλάμπους Κατσιμήτρου, Ἀντιστράτηγον ἐ,ά,
5) Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἠπείρου
6) Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἰωαννίνων
7) Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως
8) Προέδρου Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων
Ζ) Προέδρου Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων
10) Προέδρου Φαραμακευτικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων
11) Προέδρου Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων
12) Προέδρου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων
13) Προέδρου Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων
14) Διευθυντοῦ Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ὑποκαταστήματος Ἰωαννίνων
15 Προέδρου Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἰωαννίνων
16) Προέδρου Πανηπειρωτικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀναπήρων Θυμάτων πολέμου
17) Προέδρου Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἰωαννίνων
18) Προέδρου Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἰωαννίνων
19) Προέδρου Συλλόγου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Ἰωαννίνων καὶ
20) Νομ)αρκοῦ Συμβουλίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου

Ἄρθρον 2ον

Ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων, διάρκεια δὲ αὐτῆς διετής.

Ἄρθρον 3ον

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται νὰ ὁρίζῃ Ὑποεπιτροπὰς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 4ον

Σκοπὸς τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἔσται ἡ διενέργεια Πανελληνίων Ἐράνων ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων, διὰ προσωπικῶν εἰσφορῶν βάσει διπλοτύπων ἀποδείξεων, δι' ἀνέγερσιν μνημείου Ἡρώου τῶν ἐν τῷ Ἱστορικῷ χώρῳ Καλπακίου πεσόντων ἀνδρῶν τῆς VIII Μεραρχίας κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον 1940.

....

Ἄρθρον8

Ἡ ἀνωτέρω Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν τὰ παρόντα μέλη εἶναι περισσότερα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν καὶ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον παρ' αὐτῶν, ὑπογραφόμενον δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 9ον

Τὸ καθαρὸν Ἐρανικὸν προϊὸν κατατεθήσηται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ἡ δὲ ἀνάληψις καὶ διάθεσις αὐτοῦ θὰ γίνῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)31. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ Ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμ. 1956
ΠΑΥΛΟΣ Β΄,
Ἡ Ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας
Ὑπουργὸς
ΛΙΝΑ Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνή» θεωρεῖται ὑπερήφανος διότι ἡ πρωτοβουλία αὐτῆς εὗρε ἀπήχησιν εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ Νομάρχου Ἰωαννίνων κ. Στσουλᾶ, ὅστις εὐθὺς ὡς ἔλαβεν γνῶσιν σχετικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν ἐνεκολπώθη τὸ θέμα καὶ ἀναγνωρίσας ὅτι ἡ παράλειψις τῆς ἀνεγέρσεως ἑνὸς τοιούτου ἀγάλματος συμβολίζοντος τὴν Αἰωνίαν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ἀνδρῶν τῆς VIII Μεραρχίας ἀπετέλουν Ἐθνικὸν σφάλμα, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν σύστασιν Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὴν Ἐθνικὴν ἐν προκειμένῳ ἀποστολήν της.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Η ΥΔΑΤΟΔΕΞΑΜΕΝΗ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐθνικὸν "Ἱδρυμα ἐξετύπωσε φυλλάδιον,, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαίρεται ἡ δραστηριότης τοῦ Δήμου Δελβινακίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς κεντρικῆς δεξαμενῆς ὑδρεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐξησφαλίσθη πλήρως ἡ ἐπάρκεια ποσίμου ὑδατος.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 500. χιλιάδας δραχμάς, ἤρξατο κατὰ τὸ ἔτος 1933 ὑπὸ τοῦ τότε Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ Δημαρχίας τοῦ κ. Χρήστου Λάμπρου ἤδη Δ)τοῦ τῆς «Ἠπειρωτικῆς Φωνῆς» ὅπερ καὶ συνῆψε δάνειον 350.000 δραχμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ἐκτελεσθὲν δὲ ὑπὸ τοῦ νῦν Δημ. Συμβουλίου, προβάλλεται τὸ ἔργον τοῦτο ὡς παράδειγμα ἐξαιρετικῆς δράσεως.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ

Ὁ κ. Νομάρχης Ἰωαννίνων διέθεσεν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὸ Γυμνασιακὸν Οἰκοτροφεῖον Πωγωνιανῆς.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΝΙΣΧΥΕΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Ὡς μᾶς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ἔκτακτος Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 30.000 εἰς τὸν Δῆμον Δελβινακίου ὡς καὶ τοιαύτη ἐκ δραχμῶν 10.000 εἰς τὰς Κοινότητας Βησσάνη, Βασιλικοῦ, Κτισμάτων, καὶ Βαλτίστης.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἐκ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΤΕ, ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συνεδέθησαν καὶ ἐλειτούργησαν διὰ τηλεφωνικῶν συσκευῶν αἱ κοινότητες Λακώνων — Ἄνω Ράχης — Θεμέλου καὶ Κορώνης.

Η ΜΕΤΑΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἐγνώρισε πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἐδέχθη τοὺς ὅρους τῆς Ἐπιτροπῆς Κληροδοτήματος Γεωργίου Σταύρου διὰ τὴν μίσθωσιν τοῦ κτιρίου καὶ τὴν μεταστέγασιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας, μετεφέρθησαν ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου 4, εἰς τὴν ὁδὸν Σπύρου Μερκούρη 42 (Παγκράτι).

ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ, Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΛΗΓΕΙ. ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὡμίλησε εἰς παρατεθὲν ἐπίσημον γεῦμα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 1.45 μ.μ. οἱ Βασιλεῖς ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν μας διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως της. Τὴν ἐσπέραν οἱ Βασιλεῖς ἀπένειμαν ἰδιοχείρως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην 120 βιβλιάρια προικοδοτήσεως. Ἀκολούθως ἐπεσκέφθησαν τὴν παιδόπολιν Ἀγίας Ἑλένης καὶ τὴν 8.30 μ.μ. παρεκάθησαν εἰς γεῦμα παρατεθὲν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην.

Ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ Βασιλεὺς εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Χαίρομεν ἰδιαιτέρως διότι ἐγὼ καὶ ἡ βασίλισσα ἔχομεν τὴν δυνατότητα νὰ παραστῶμεν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ποὺ εἶμαι ἐδῶ, θὰ σᾶς ὁμιλήσω καὶ πάλιν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅπως ὡμίλησα καὶ εἰς τὴν Καλαμάτα, εἴτε τοῦτο ἀρέσει εἰς ὡρισμένους, εἴτε δὲν ἀρέσει. Διότι ὁ κομμουνισμὸς εἶχεν ἐπηρεάσει μερικοὺς ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ ἐποχὴ τῆς κονσέρβας καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου ἐξεχάσθηκε κάπως γρήγορα. Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ τὸ 90% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ παρέμεινεν πιστὸν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Τώρα μὲ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πραγματικῶν διαθέσεων τοῦ κομμουνισμοῦ, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, οὗτος ἀπεγυμνώθη καὶ πάλιν. Πιστεύω ἀπολύτως ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν, μὲ ὑπομονήν, ἐπιμονὴν καὶ πίστιν, καλυτέρας ἡμέρας διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἐλπίζω δὲ τὸ 1963, ὁπότε συμπληροῦνται 100 χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς δυναστείας τῆς οἰκογενείας μου νὰ εὕρῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν ἁρμόζουσα θέσιν, διότι ἀξίζει μιᾶς καλυτέρας αὔριον, ἐπειδὴ γνωρίζω κολῶς τὶ χρυσάφι ρέει εἰς τὰς βλέβας του καὶ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν».

Καταλήγων ὁ Βασιλεὺς παρεκάλεσεν τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων, ὅπως εἰς τὰς εὐχάς του διὰ τὸ δεῖπνον ἐκφράσῃ καὶ τὴν εὐχὴν διὰ μίαν ταχείαν ἕνωσιν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Οἱ Βασιλεῖς τὴν μεσημβρίαν εἶχον παραστῆ εἰς ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ψαλεῖσαν εἰς τὸ χάνι Ἐμὶν Ἀγᾶ, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου εἶχε συναφθῆ σκληρὰ μάχη.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑΙ ΩΑΝΝΙΝΑ

Μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα, ἵνα παραστοῦν ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς θρυλικῆς πόλεως οἱ Ὑφυπουργοὶ Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ.κ. Ἀθανασίου καὶ Δαβάκης.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Δελβινακιωτῶν καθ' ἣν ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ Δ)τής μας ἀνεφέρθη δι' ὀλίγων εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀπερχομένου Δ)κοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Χρῆσος Δόβας ἐκ μέρους τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν ᾗ πλέκεται τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς πρὸς τὸ ἀπερχόμενον Δ)κὸν Συμβούλιον τόσον διὰ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν πόρων τῆς Ἑνώσεως ὅσον καὶ διὰ τὴν μετὰ φειδοῦς γενομένην δαπάνην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν γενέτειραν εἰς ἣν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διετὲς διάστημα ἔκαμε ἀρκετὰς δωρεάς, ἐζήτησε δὲ ὅπως τὰ μέλη τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἀπευθύνουν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς τὸ ἀπερχόμενον συμβούλιον προσέτι δὲ ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἅπαντα τὰ μέλη ὁμοφώνως ἐνέκριναν τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξέφρασαν τὴν εὐαρέσκειάν των πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀπερχόμενον Συμβούλιον κ.κ. Δημήτριον Βάγιαν, πρόεδρον, Χρῆστον Ζαχάρην ἀντιπρόεδρον, Χρῆστον Λάμπρου, Γεν. Γραμματέα, Δημήτριον Παπᾶν Ταμίαν καὶ Βασίλειον Ψήμαν μέλος.

Ἀμέσως ἐπηκολούθησεν ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ ὑπὸ τῆς ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Χρ. Δόβα, Δημ. Τσελεπῆ καὶ Βασ. Ψήμα κατὰ τὴν γενομένην δὲ διαλογὴν ψήφων ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος ὁ κ. Δημήτριος Ἰακωβίδης, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Χρ. Λάμπρος καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Βασίλειος Γέτας, Χρῆστος Δόβας Ἐλευθέριος Τσελεπῆς, ἡ ἐξελεγκτικὴ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Νικολάου Πατσέλη, Γεωργ. Δουρδούμη καὶ Στυλιανοῦ Οἰκονομοπούλου.

Τὸ νέον Δ)κὸν Συμβούλιον εἰς πρώτην συνεδρίαν θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ Ταμίου, κατὰ τὸ καταστατικόν.

Ἡ «Ἠπειρωτικὴ Φωνή» ἀπευθύνει τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχαριστίας εἰς τὸ ἀπελθὸν συμβούλιον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπέδειξεν κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας του, εἰς δὲ τὸ νέον τοιοῦτον τὰ θερμά της συγχαρητήρια εὐχομένη ὅπως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἡ Ἕνωσις Δελβινακιωτῶν καταλάβῃ μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἠπειρωτικῶν Σωματείων τὴν θέσιν ποὺ τῆς ἀνήκει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Πτρὰ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ ἱστορικοῦ Καλπακίου κ. Ν. Παπανικολάου ἐλάβομεν ἐπιστολὴν δι' ἧς παρακαλεῖ ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 πρᾶξιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας τοῦ Δημ. Σχολείου τούτου ἣν καὶ εὐχαρίστως καταχωροῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει.

Πρᾶξις 2α

Συνεδρίασις τῆς 10ης Φεβρ. 1957

Θέμα: «Ἔκφρασις εὐχαριστιῶν καὶ εὐγνωμοσύνης».

Ἐν Καλπακίῳ σήμερον τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1957, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ σχολικὴ Ἐφορία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἱστορικοῦ Καλπακίου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν : 1) Κωνσταντίνου Πανάγου, προέδρου, 2) Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου, ταμίου καὶ 3) Νικολάου Παπανικολάου Γραμματέως καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου καὶ συνεζήτησεν ὡς ἀκολούθως:

Ἐν ἀρχῇ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου ἀναφέρει ὅτι παρὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένου ἀρίστου ἐκπαιδευτικοῦ ἀξιοτίμου κ. Φιλίππου Ἐμμανουὴλ, συγχωριανοῦ μας, ὡς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπηρετοῦντος δημοδιδασκάλου ἀξιοτίμου κ. Κωνσταντίνου Κράλιου ἀπεστάλησαν δύο χάρται μεγάλου σχήματος πανόδετοι, ἀναρτήσεως, εἰς Ἑλλάδος καὶ εἰς Εὐρώπης, ἀμφότεροι πολιτικοί, οἵτινες ἐξέχουσαν κατέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐλαχίστων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας τοῦ πενιχροῦ δι' αὐτὸν πλουτισμένου ἀρτισυστάτου Δημοτικοῦ μας Σχολείου.

Ἡ εὐγενεστάτη καὶ λίαν γενναιόδωρος αὕτη χειρονομία τῶν δύο ἀρίστων ἐκπαιδευτικῶν τὸν τόσον μοχθούντων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, εὐκλεῶν γόνων τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος καὶ ἀνεψιῶν τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ἐμμανουὴλ, ἐκπαιδευτικοῦ ἀναλώσαντος τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ Δημητρίου Κράλιου ἱδρυτοῦ τοῦ συνοικισμοῦ, λαμπροῦ καὶ ὑπερόχου Προέδρου τῆς Κοινότητός μας, προσενεγκόντος ὑψίστας ἐθνικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν πόλεμον 1940 -41, πληροῖ ὑμᾶς ὑπερηφανείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μᾶς ὑποχρεώνει ὅπως

ΤΟ ΝΕΟΝ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀρτοποιῶν ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

Α) ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1) Παν. Πετρόπουλος, Γενικ. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐμπορίου, Πρόεδρος, 2) Γερ. Σκλαβοῦνος Διευθυντὴς Α΄ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, 3) Χρ. Παπαϊωάννου, Χημικός, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐμπορίου, 4) Γεώργ. Μέντζος, ἀρτοποιός, 5) Κοσμᾶς Ἀναγνωστόπουλος, ἀρτοποιός, 6) Τρύφ. Καμπακόπουλος, ἀρτοποιός, 7) Νικ Βοσινάκης, ἀρτοποιός, 8) Ἰωάννης Γκουγκάκης, ἀρτοποιός, 9) Ἀθαν. Κρεμμύδας, συνταξιοῦχος ἀρτοποιός.

Β) ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1) Δημ. Πόρτολος, Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐμπορίου, 2) Ἱππολκρ. Παπαϊωάννου, Τμηματάρχης Α΄